

Lieta T-366/00

Scott SA
pret
Eiropas Kopienų Komisiju

Valsts atbalsts — Zemes gabala pārdošanas cena — Lēmums, ar kuru uzdod atgūt ar kopējo tirgu nesaderīgu atbalstu — Kļūdas atbalsta aprēķinā — Komisijas pienākumi saistībā ar atbalsta aprēķināšanu — Atbalsta saņēmēja tiesības — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 13. panta 1. punkts

Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 29. marta spriedums . . . II - 802

Sprieduma kopsavilkums

- 1. Valstu piešķirtie atbalsti — Komisijas lēmums — Lēmuma likumības vērtējums, pamatojoties uz lēmuma pieņemšanas brīdī pieejamo informāciju*
- 2. Valstu piešķirtie atbalsti — Administratīvais process — Komisijas pienākumi — Rūpīga un objektīva pārbaude
(EKL 88. pants)*

3. *Valstu piešķirtie atbalsti — Administratīvais process — Atgūstamā atbalsta summas noteikšana*
(EKL 88. pants)
4. *Valstu piešķirtie atbalsti — Jēdziens*
(EKL 87. pants, EKL 88. panta 2. punkts)
5. *Valstu piešķirtie atbalsti — Administratīvais process — Komisijas pienākumi — Rūpīga un objektīva pārbaude*
(EKL 88. panta 2. punkts)
6. *Valstu piešķirtie atbalsti — Administratīvais process — Komisijas iespēja pamatot savu lēmumu ar tās rīcībā esošo informāciju — Nosacījums*
(EKL 88. panta 2. punkts; Komisijas Regula Nr. 659/1999)

1. Komisijas lēmuma par valsts atbalstu tiesiskums ir jānovērtē, ņemot vērā informāciju, kas bija Komisijas rīcībā brīdī, kad tā pieņēma šo lēmumu par valsts atbalstu. Tādējādi Pirmās instances tiesā nevar atsaukties uz argumentiem, kas Komisijai nav zināmi un kas nav paziņoti Komisijā notikuša procesa laikā. Tomēr no tā neizriet, ka pierādījumi, kuras atbalsta saņēmējs ir iesniedzis prasības atcelt tiesību aktu ietvaros, nebūtu jāņem vērā, novērtējot Komisijas lēmuma tiesiskumu, ja šie pierādījumi tika juridiski korekti iesniegti Komisijai administratīvajā procedūrā pirms lē-

muma pieņemšanas un ja Komisija tos ir noraidījusi nepamatotu iemeslu dēļ.

(sal. ar 45. un 46. punktu)

2. Lai arī neviens noteikums par EKL 88. pantā noregulēto valsts atbalsta kontroles procedūru neparedz īpašu statusu atbalsta saņēmējam attiecībā pret pārējām ieinteresētajām personām

un lai arī tam nav lietas dalībnieka statusa, Komisijai, ņemot vērā tās pienākumu rūpīgi un objektīvi izskatīt lietas materiālus, noteiktos apstākļos ir jāņem vērā atbalsta saņēmēja apsvērumi, kas iesniegti pēc ieinteresētajai personai piešķirtā termiņa beigām, kāds paredzēts lēmumā par formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.

Tā tas ir gadījumā, kad atbalsta saņēmējs attiecībā uz viņam svarīgu jautājumu, kas ir strīdīgs un kuru ir grūti izskaidrot jau ilgu laiku atpakaļ iestājušos faktu dēļ — viņam paredzētās priekšrocības vērtību —, kuriem savukārt ir nozīme saistībā ar viņam paredzēto priekšrocību, sniedz informāciju pēc sanāksmes, kas notikusi starp attiecīgo dalībvalsti un Komisiju un kurā piedalījušies tā pārstāvji, un kuras laikā Komisija procedūras interesēs ir atļāvusi no jauna noteiktā termiņā iesniegt papildu informāciju.

(sal. ar 54.–63. punktu)

Tieši tādēļ Komisija nedz var, izjūtot simpātijas pret atbalsta saņēmēju, uzdot atgūt zemāku summu nekā atbalsta vērtība, ko tas ir saņēmis, ne arī tai nav tiesību izteikt nosodījumu attiecībā uz nelikumības nopietno raksturu, uzdodot atgūt lielāku summu nekā atbalsta vērtība, kādu saņēma atbalsta saņēmējs. Šī vērtība tai ir jānosaka tik precīzi, cik to ļauj lietas apstākļi. Komisijas lēmuma likumības pārbaudes laikā var ņemt vērā īpašos apstākļus, kuru dēļ atbalsta patieso vērtību var noteikt tikai aptuveni; tomēr šis vērtējums ir fakts jautājums, par kuru Kopienai tiesai ir jāveic vispusīga kontrole, un aptuvena novērtējuma pieņemamība nenozīmē, ka Komisijai ir rīcības brīvība attiecībā uz atgūtamās summas noteikšanu.

(sal. ar 94.–96. punktu)

3. Mērķis, pieprasot atgūt nelikumīgu atbalstu, ir nevis noteikt Kopienai tiesības neparedzētu sankciju, bet panākt to, lai saņēmējs zaudē priekšrocības tirgū, kādas tas ieguvis salīdzinājumā ar konkurentiem, un atjaunot stāvokli, kāds bijis pirms minētā atbalsta izmaksāšanas.

4. Nosakot atbalsta, kas piešķirts kā zemes gabala pārdošana par apgalvoto izdevīgāko cenu, vērtību, privātā ieguldītāja, kas darbojas tirgus ekonomikā, princips paredz, ka tiek novērtēta pārdošanas cena, kādu varētu saņemt par strīdīgo zemes gabalu, ja tas būtu pārdots normālos tirgus apstākļos. EKL 88. panta 2. punktā paredzētās izmeklēšanas pro-

cedūras ietvaros Komisijas pienākums ir noteikt īpašuma cenu, pamatojoties uz visticamāko metodi. Šis pienākums nav izpildīts, atsaucoties uz vērtību, kas pamatota ar pārdevēja — šajā gadījumā attiecīgo Francijas valsts iestāžu — minētajām strīdīgā zemes gabala vēsturiskajām, ar tā iegūšanu un labiekārtošanu saistītajām izmaksām, un nevis uz šī zemes gabala tirgus vērtības tiešu un neatkarīgu vērtējumu pārdevuma līguma noslēgšanas brīdī. Zemes gabala tirgus vērtību ne vienmēr nosaka izmaksas, kādas ir sedzis pārdevējs, jo to var ietekmēt dažādi faktori, tostarp pārdošanas laikā pastāvošais līdzsvars starp piedāvājumu un pieprasījumu.

(sal. ar 106.–108. punktu)

5. Komisija nav izpildījusi tai ar EKL 88. panta 2. punktu noregulētās valsts atbalsta formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros uzlikto pienākumu šo izmeklēšanu veikt, konkrētā gadījuma apstākļus vērtējot rūpīgi, un objektīvi un par šiem apstākļiem iegūt visaptverošu informāciju, ja tā, lai gan tai ir zināms, ka atbalsta summas novērtējums, kuru tā ir ieguvusi, piemērojot tās izvēlēto aprēķina metodi, ir pretrunā virknei citu novērtējumu, kas iegūti, izmantojot citas metodes, nav veikusi vajadzīgos pasāku-

mus, lai novērstu ar tās pašas veikto novērtējumu saistītās neskaidrības.

(sal. ar 135. un 136. punktu)

6. Valsts atbalsta jomā saskaņā ar judikatūrā izvirzītajiem un Regulā Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai, minētajiem principiem, ja attiecīgie lietas dalībnieki nav snieguši pretēju informāciju, Komisijai ir tiesības balstīties uz faktiem, pat kļūdainiem, kas ir ietverti lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu un kas ir tās rīcībā galīgā lēmuma pieņemšanas brīdī, ciktāl attiecīgie faktiskie apstākļi ir saistīti ar dalībvalstij izteikto Komisijas pieprasījumu sniegt vajadzīgo informāciju.

Ja turpretī Komisija atturas pieprasīt no dalībvalsts ziņas par faktiem, uz kuriem tā paredz atsaukties, tā turpmāk nevar pamatot iespējamās kļūdas faktos, norādot, ka lēmuma par formālās izmeklēšanas procedūras izbeigšanu pieņemšanas

brīdī tā varēja pamatoti atsaukties tikai uz tobrīd tās rīcībā esošo informāciju.

ticamai, kas nav gadījumā, kad tā ir pretrunā informācijai, ko tai iesniedzis, piemēram, atbalsta saņēmējs.

Tādējādi, ja Komisija pamato lēmumu ar tās rīcībā esošo informāciju par noteiktiem faktiskiem apstākļiem, šajā gadījumā precīzi neievērojot judikatūrā atzītās un Regulā Nr. 659/1999 pārņemtās procesuālās prasības, Pirmās instances tiesa var veikt savu kontroli jautājumā par to, vai, ņemot vērā šos faktiskos apstākļus, var rasties kļūda vērtējumā, apdraudot apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

Faktiski dalībvalsts nesadarbošanās nenozīmē, ka Komisijas rīcība nav pakļauta Kopienas tiesas kontrolei. Komisijai ir jāizmanto visas tās rīcībā esošās pilnvaras, lai iegūtu pēc iespējas precīzāku informāciju un rīkotos apdomīgi. Ņemot vērā faktu, ka tāds rīkojums par atbalsta, kas atzīts par nelikumīgu, atgūšanu ietekmē trešo personu situāciju, Komisijai ir jāizmanto visas tās rīcībā esošās pilnvaras, lai izvairītos no tā, ka attiecīgās dalībvalsts nesadarbošanās radītu negatīvas un nepamatotas sekas šīm trešām personām.

Turklāt Komisijas tiesības pieņemt lēmumu, pamatojoties uz pieejamo informāciju, tomēr paredz, ka tai ir jābūt

(sal. ar 146.–149. punktu)